

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΠΑΡΑ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Διευθυντής
Π. Μ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ ΛΑΟΣ ΑΚΛΟΝΗΤΟΙ

Αἱ ἐντεινόμεναι πιέσεις τῆς Ἀντάντ ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς στασιαστικὰς ἀποπειράς τοῦ Βενιζελισμοῦ καὶ τὰς ἀστείας αὐτοῦ διαθέσεις πρὸς διχασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἐγέννησαν εἰς τινὰς εὐαρίθμους παρ' ἡμῖν κύκλους τόσον ζωηρὰς καὶ τεταραγμένας ἐντυπώσεις, ὥστε ὑπὸ τὸ κράτος αὐτῶν παρέλυσεν ἐντελῶς ἢ λειτουργία τῆς σκέψεως. Καὶ τὴν διαονητικὴν ταύτην ἀνωμαλίαν, τὴν παροδικὴν ὅπως πάντες εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν, ἀκούομεν ἀπὸ τινος ἐκδηλουμένην καὶ κυκλοφοροῦσαν εἰς δύο στερεοτύπους φράσεις ὅτι «τὸ Κράτος διαρρέει» καὶ ὅτι ὀφείλομεν νὰ ἐξέλθωμεν αὐτοστιγμὴ τῆς ἐξέλιξής τινος «ὡς νὰ καταστειλώμεν τὸν ἐσωτερικὸν κίνδυνον».

Οἱ εἰς τὰς δύο ταύτας φράσεις τὰς πολιτικὰς αὐτῶν σκέψεις ἐξαντλοῦντες, εἶνε ἀπολύτως σύμφωνοι ὅτι μία ἐσπευσμένη καὶ ἀμελέτητος ἔξοδος ἐκ τῆς οὐδετερότητος θὰ ἰσοδυναμῆται πρὸς ἐθνικὴν καταστροφὴν. Εἶνε ἀπολύτως σύμφωνοι ὅτι θὰ ἦτο πολὺ εὐκόλον, ὑπὸ ὠρισμένας προϋποθέσεις, νὰ ἴδωμεν τοὺς Γερμανοβουλγάρους ἀπειλοῦντας καὶ τὰς Ἀθήνας. Ἀνομολογοῦν ὅλα τὰ κακὰ μιᾶς νευρικῆς φιλοπολέμου ἀποφάσεως. Ἀλλὰ μολοντοῦτο θέλουν πάραυτα τὴν ἔξοδον πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ ἐσωτερικοῦ κινδύνου, ὑπενθυμίζοντες οὕτω τοὺς πηδῶντας ἀπὸ τὸ παράθυρον ἐνὸς πέμπτου πατώματος, ἐκ φόβου ὅτι ἐντὸς τῆς οἰκίας ἐξεργάγη πυρκαϊά!

Εἰς τοὺς τεταραγμένους αὐτοὺς ἐγκεφάλους, τοὺς ἀνικάνους ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ καθυποτάξωσι τὰς ἐντυπώσεις αὐτῶν εἰς τὴν σκέψιν, εἰς μάτην θὰ ἀντιτάξετε τὸν ἱστορικὸν νόμον, καθ' ὃν οἱ ἐσωτερικοὶ κίνδυνοι καὶ αἱ ἐθνικαὶ διασπάσεις ἐκπηγάξουσιν πάντοτε ἐκ τῶν ἔσω, ἐκ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τοῦ λαοῦ. Εἰς μάτην δ' ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸν προμνημονευόμενον νόμον θὰ δείξετε πρὸς αὐτοὺς τὸ ἐξόχως παρήγορον, τὸ ἐξόχως ἱκανοποιητικὸν, τὸ ἐξόχως εὐέλπι θέαμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ παρισταμένου περὶ τὸν Βασιλέα του τόσον ἐνιαίου, τόσον συμπαγοῦς, τόσον ἀδιασπάστου, ὥστε ἐνώπιον τῆς σιδηρᾶς

αὐτοῦ ἐνότητος καὶ σταθερότητος νὰ ναυαγοῦν κωμικοποιούμενα τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο ὅλα τὰ ἐπαναστατικὰ καὶ διασπαστικὰ κινήματα τῆς Βενιζελικῆς τυμμορίας, ἀποτελούσης μὲν ἡμέτερον μειονότητα μικροσκοπικὴν, ἀλλὰ βοηθουμένην ἀπὸ ἕλον τὸν ὕλικὸν καὶ ἠθικὸν ὄργανον τεσσάρων Μεγάλων Δυνάμεων. Τί κίνδυνον ἐσωτερικὸν ἐγέννησε τὸ ὁσημέραι μᾶλλον γλοιοποιούμενον κίνημα τῆς Ἑσσαλονίκης; Τί κίνδυνον ἐγέννησαν αἱ παταγωδῶς ἀποτυγχῶσαι ἐπαναστατικαὶ προσπάθειαι ἐν Χίῳ, Σάμῳ Μυτιλήνῃ; Πίους κινδύνους ἐγέννησε τὸ θρησιγενὲς κίνημα τῶν Χανίων τὸ τόσον πασιδῆλως ἀποτυχόν, ὥστε νὰ ἀναγκασθῆ καὶ αὐτὸς ὁ κ. Βενιζέλος νὰ τὸ ἀποκηρύξῃ διὰ τοῦ «Ἐθνους»; Καὶ ποῦ ἄλλο ἐγένετο κίνημα ὅπου δὲν ὑπάρχουν ξενικαὶ λόγχοι ἀλλὰ μόνον Ἑλληνικὸς λαός; Καὶ ἂν τὰ κινήματα ταῦτα ἀποτυγχάνουν, ὡς ἀποτυγχάνουν, παρ' ὅλην τὸν ἀπεριόριστον ὕλικὴν καὶ ἠθικὴν ὑποστήριξιν τεσσάρων Μ. Δυνάμεων, ποία θὰ ἦτο ἡ ἴσσις των καὶ ποία ἡ τύχη τῶν ἀρχηγῶν των ἄνευ τῆς ξενικῆς συνδρομῆς; Ἐχουν τὰ πράγματα οὕτως ἢ ὄχι; Καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων αὐτῶν διαφαίνεται ἐσωτερικὸς τις κίνδυνος ἢ μόνον πρόσκαιροι ξενικαὶ πιέσεις καὶ ἐπεμβάσεις; Διὰ νὰ θέσωμεν λοιπὸν τέρμα εἰς ταύτας, ιετημφισμένας εἰς ἐσωτερικὸν κινδύνους, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐέλθωμεν τῆς οὐδετερότητος στω καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ ἐβαίνομεν πρὸς ἐθνικὴν καταστροφὴν;

Ἄλ' αὐτὸς θὰ ἦτο ὁ μόνος ἀσφαλτατος τρόπος διὰ νὰ δημοσηγήσωμεν πραγματικούς καὶ δινοτάτους τοὺς ἐσωτερικὸν κινδύνους τοὺς ὁποίους σήμερον, ἀνυπάρκτους, φοβοῦνται αἱ εὐπυθεῖς φαντασίαι. «Νὰ ἐξέλθωμεν τῆς οὐδετερότητος ὁπως, ἴως. Ἀνεξετάστως τῆς ἐν τῇ Βαλκανικῇ στρατιωτικῆς θέσεως τῶν ἐμπολέμων. Γαῖα μυχθῆτι πυρί. Ἀρκεῖ νὰ ἀποφύγωμε τὸν ἐσωτερικὸν κίνδυνον!» Ἄλλ' ἂν, ὑπὸ τοιοῦτος ὄρους, ἐρηχώμεθα διὰ νὰ ὑποστώμεν καταστροφάς, ἢ ἔστω καὶ ἀτυχήματα μόνον, ποία θὰ ἦτο ἢ θύεις τοῦ Βασιλέως ἀπέναντι τοῦ λαοῦ; «Δύο ἔτη» θὰ ἤρῳτα ὁ λαός «ἔμεινα, Βασιλεῦ, πιστὸς, αἰώνητος, ἀπτόητος εἰς τὸ πλευρὸν σου, ὑφιστάμενος τὰ πάνδεινα διὰ νὰ σὲ καταστήσω ἰσχυρὸν ἰπέναντι τῶν ξενικῶν

πιέσεων, αἱ ὁποῖαι ἀπεσκοποῦν νὰ σύρουν τὴν Πατρίδα εἰς ἀσκοπον αἱματοκύλισμα. Τί παθῶν, Βασιλεῦ, δὲν ἀπέφυγες τὸ αἱματοκύλισμα τοῦτο; Μὲ εἶδες τυχόν νὰ λιποψυχήσω; Μὲ εἶδες τυχόν εἰς τοῦ Βενιζέλου τὰς τάξεις, ἐμὲ, τὸν λαόν, καθ' ἣν στιγμὴν τὰ Βενιζελικὰ κινήματα οἰκτρῶς ἀπετύγχανον τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο, οἱ δὲ ξένοι ἔβλεπον τὸν Θρόνον σου ἀπροσπέλαστον καὶ ἀπρόσβλητον ὅπισθεν ἐνὸς τρομακτικοῦ λαϊκοῦ ὄχρωματος; Ἐκουράσθης, Βασιλεῦ, ἀπὸ τὰς πιέσεις καὶ ἐξῆλθες συρόμενος καὶ ἐξητελισμένος ἀνεξετάστως καὶ ἀνεξελέγκτως εἰς καταστρεπτικὸν πόλεμον; Ἄλλ' ἂν ἐπρόκειτο νὰ λιποψυχήσης, διατὶ ἐπεριμένεις δύο ὁλόκληρα ἔτη, καταπονήσας καὶ ἐμὲ καὶ τὸν ἑαυτὸν σου, καὶ δὲν ἐξήρχεσο εὐθὺς ὡς ἐξητήθη ἢ συνδρομῆ σου εἰς τὰ τυφλὰ μὲν ἄλλα τουλάχιστον μὲ ὅλας τὰς τιμὰς καὶ χωρὶς ἐν τῷ μεταξὺ νὰ μὲ κάμης νὰ γνωρίσω ἀσκόπως ὅλας τὰς ταπεινώσεις τῆς ἐξαρτήσεως καὶ τῆς ὑποδουλώσεως;

Εἰς ἐν τοιοῦτο ἐρώτημα θὰ ἐνεκλείοντο πραγματικοὶ, δεινοὶ ἐσωτερικοὶ κίνδυνοι. Κίνδυνοι ἐκ τοῦ λαοῦ πλέον προερχόμενοι. Κίνδυνοι θέτοντες ἐπὶ τοῦ τάπητος αὐτὴν τὴν ἐκ θεμελίων σύνθεσιν τοῦ Κράτους. Καὶ ἔνα τοιοῦτο ἐρώτημα θὰ ἦτο ἀναπότρεπτον μετὰ μίαν καταστροφὴν ἢ καὶ ἐν ἀτύχημα τὸ ὁποῖον θὰ ὑφιστάμεθα ὀδηγοῦντες τὴν Ἑλλάδα εἰς ἕνα πόλεμον οὐτινος αἱ δικαιολογίαι θὰ ἦσαν ὄχι εὐλογοφανεῖς ἐθνικοὶ λόγοι, ἀλλ' αἰφνῆδία νευρικότητος καὶ αἰφνῆδιος φόβος ἀπέναντι τῆς ξενικῆς τρομοκρατήσεως.

Αἱ ἔξωθεν πιέσεις δὲν εἶνε ἐσωτερικοὶ κίνδυνοι. Εἶνε ἐπεισόδια παροδικὰ, τῶν ὁποίων τὸ τέρμα θὰ σημάγη μὲ τὸ σάλπισμα τῆς εἰρήνης. Βεβαίως δυσάρεστα θλιβερὰ ἐπεισόδια, ἀλλὰ τῶν ὁποίων τὸ κύριον κακὸν εἶνε ὅτι γεννοῦν φράσεις πομπῶδεις καὶ κανὰς ὡς ἡ διαρροὴ τοῦ Κράτους καὶ ὁ ἐσωτερικὸς κίνδυνος φράσεις αἱ ὁποῖαι καὶ αὐταὶ εἰς ἃς διερχόμεθα ταραχῶδεις στιγμὰς θὰ ἠδύνατο νὰ προξενήσουν σύγχυσιν, ἂν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου εὐρίσκετο Βασιλεὺς ἄλλος ἀπὸ τὸν Κωνσταντῖνον.

X.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΤΖΟΛΙΝΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Η ΦΥΓΗ ΤΟΥ

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Βενιζέλου ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν περιεβλήθη ὅλον τὸ σκότος μιᾶς ἐνόχου συνειδήσεως. Ἀναχώρησις κυρίως εἰπεῖν δὲν ἦτο. Ἦτο φυγὴ ἐνὸς ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε τὸ θάρρος νὰ διασχίσῃ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως καὶ νὰ διαλαλήσῃ τὸν σκοπὸν τοῦ κινήματός του. Ἐὰν πράγματι ἀπήρχετο, ὡς θέλει νὰ παραστήσῃ ὅτι ἀπῆλθε, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπερηφάνως νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν Πειραιᾶ μετὰ τῶν φίλων του πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν καὶ κρατῶν εἰς χεῖρας ἐλληνικῆς σημαίας νὰ τραπῆ τὴν ἀγούσαν πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην. Ἀλλὰ ἐκεῖνος ὅστις θ' ἀνεχώρει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε τὴν συνείδησιν καθαράν. Διὰ νυκτὸς ὅμως ἀπελθὼν ὁ Βενιζέλος καὶ ὑπὸ συνοδείαν ξένων ἀγχημάτων, δὲν ἀνεχώρησεν, ἀλλ' ἐδραπέτευσε. Δὲν δύναται δὲ καὶ νὰ ὑποστηρικθῆ ὅτι ἐξ οἰκείας βουλήσεως προσεχώρησεν εἰς τὴν ὁμάδα τῶν στασιαστῶν. Ἐξηναγκάσθη τὰ συνταυτίσῃ τὴν τύχην του μὲ τὴν τύχην τῶν στασιαστῶν. Εἶνε γεγονός ὅτι ὁ δραπετεύσας πολιτικὸς ἀρχηγὸς προσεπάθει μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς νὰ παρακάμψῃ τὸν σκόπελον τοῦτον. Ἠπειλήθη ὅμως ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ ἤκουσεν ἀπὸ τὸ στόμα ξένου διπλωμάτου, ὅτι «ἔπρεπε ἐπὶ τέλους νὰ φανῆ τολμηρότερος». Νομίσας ὅτι θὰ ἠδύνατο μέχρι τέλους νὰ διευθύνῃ τὸ κίνημα τῶν στασιαστῶν ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, εὐρέθη κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν περιπεπλεγμένος ὑπὸ τοὺς τροχούς καὶ παρεσύρθη ἐκεῖ ὅπου ἔπρεπε ἐπὶ τέλους νὰ καταλήξῃ. Ὁ εἰπὼν ψευδῶς ὅτι δὲν ἐπεβουλεύετο τὴν τάξιν, ὑπεχρεώθη νὰ φύγῃ διὰ νυκτὸς ὅπως τεθῆ ἐπὶ κεφαλῆς ὀλίγων στασιαστῶν. Ἐπὶ δύο ἡδὴ ἔτη ἐνέπαιξε τὰς Δυνάμεις τῆς Συνεγνωσέως ὅτι εἶχε μέσα εἰς τὴν παλάμην του τὸν ἑλληνικὸν λαόν καὶ ἐπὶ τόσον καιρὸν ὑπέ-

σχετο εἰς αὐτάς ὅτι θὰ ἐπιβάλλῃ τὴν πολιτικὴν του διὰ τῆς ἐξουσίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τὰ πράγματα ἐπέδειξαν ὅτι παρεπλάνα τὰς Δυνάμεις καὶ μετὰ τούσας θυσίας αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ βενιζελικοῦ κόμματος ἤλθεν ἡ ὥρα τῆς πληρωμῆς τοῦ λογαριασμοῦ. Εἰς τὰς δυστροπίας του ἀντετάχθη ἡ ἀπειλὴ καὶ ἡ βία. Καὶ ὁ καυχήθη ὅτι εἶχε ὑπὲρ ἐαυτοῦ ὀλοκλήρον τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ὠδηγήθη ὑπὸ ξένων εἰς τὴν παραλίαν πρὸς τὴν ἡλικίαν ἀνατείλη καὶ ἔφυγε χωρὶς ν' ἀναγγεῖται τὴν φυγὴν του οὐδ' εἰς αὐτοὺς τοὺς οἰκείους του. Μόνον ὁ τρόπος καθ' ὃν ἔφυγεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Βενιζέλος ἀρκεῖ διὰ νὰ χαρακτηρῆσθαι τὴν πράξιν αὐτοῦ.

ΤΙΣ ΠΤΑΙΕΙ;

Ὁ κ. Βενιζέλος ἔφερε τοὺς Ἀγγλογάλλους εἰς Θεσσαλονίκην, ἐνεργῶν προσωπικῶς καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Βασιλέως. Καὶ ὡς νὰ μὴ ἦρκει τοῦτο, μετεχειρίσθη τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ παρουσίαν τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ ὡς βάσιν συνωμοσιῶν ἐναντίον τοῦ καθεστώτος, ὡς μέσον διασπάσεως τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, ὡς ἀφορμὴν καταλύσεως τῆς Ἑλληνικῆς κυριαρχίας. Ὅλα τὰ δεινὰ τὰ ὁποῖα βλέπομεν καὶ ὑφίσταμεθα σήμερον εἶνε ἢ φυσικαὶ ἢ τεχνητὰ συνέπειαι τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐλεύσεως καὶ παρουσίας τοῦ Ἀγγλογαλικοῦ στρατοῦ. Τί θὰ ἦτο ἢ Ἑλλάς ἄνευ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τῆς πολιτικῆς του; Ἐν Κράτῳ οὐδέτερον, ἀνενόητον, πλουτιζόμενον ἐν τῷ μέσῳ τῆς διεθνούς συρράξεως, με ἀκμαίας τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις του, καθ' ὃν χρόνον θὰ κατερίβοντο ἐν πολέμῳ καὶ θὰ ἐξησθένουν οἱ ἐχθροὶ του καὶ με τίλους διὰ σοβαρὰς ἐθνικὰς ἀποζημιώσεις κατὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης. Ἄλλ' ἢ τοιαύτη βεβαία ἐξέλιξις τῶν πραγμάτων δὲν συνέφερον εἰς τὸν κ. Βενιζέλον. Πῶς ἦτο δυνατόν ν' ἀφήσῃ νὰ εὐδοκίμησῃ ἢ πολιτικὴ τῆς οὐδετερότητος ἀφ' οὗ αὐτὸς τὴν εἶχε προμαντεύσῃ ὡς καταστρεπτικὴν; Καὶ διὰ νὰ δικαιωθῇ μετέβαλε τὴν Ἑλλάδα εἰς γῆν Μακεδονία, ἐπωφελοῦμενος πρὸς τοῦτο τῆς ἐν Μακεδονίᾳ παρουσίας τῶν Ἀγγλογάλλων, οἷς προσεκάλει. Διότι ὅλαι αἱ πιέσεις καὶ αἱ ταπεινώσεις ἃς ὑφίσταται ἢ Ἑλλάς, ὅλαι ἀνεξαιρέτως, γίνονται προσχηματικῶς «ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ συμμαχικοῦ στρατοῦ». Ἀδιὰ ὅμως τὰ πράγματα, τὰ γνωστά καὶ ὀλοφάνερα, δὲν ἐμποδίζουν τοὺς Βενιζελικούς ἀπὸ τοῦ νὰ λέγουν πρὸς τοὺς ἀντιθέτους με ἀφθαστον θράσος: «Ὁραῖα τὰ ἐκαταφέρατε! Βλέπετε ποῦ ὠδηγήσατε τὴν Ἑλλάδα;» Ἄλλὰ ὑπὸ τὴν πτέρωσαν τίνος ὑποφέρει ἢ Ἑλλάς; Ναὶ ἢ ὄχι ὑπὸ τὴν πτέρωσαν τῶν Ἀγγλογάλλων; Καὶ αὐτοὺς ποῖος τοὺς ἔτρεψε; Καὶ ποῖος τοὺς καθοδηγεῖ εἰς τὰς πιέσεις τῶν καὶ ποῖος τοὺς ἐμπνέει; Με ποῖον συνεργάζονται; Με ποῖον συμβαδίζουν; Καὶ ποῖος θὰ ἠνώχλει, ποῖος θὰ ἠγγίξει τὴν Ἑλλάδα, ἂν δὲν ἐπάτιον τὴν Μακεδονίαν ξένοι στρατοὶ, Μεσίτης ἀσφαλιῶν προφητεύων, διὰ μία οἰκία

θὰ γίνῃ παρανάλωμα τοῦ πυρός ἂν δὲν ἀσφαλισθῇ εἰς τὴν αὐτὴν ἀντιπροσωπεύει Ἐταιρίαν καὶ θείων ὁ ἴδιος πῦρ εἰς τὴν ἐν λόγῳ οἰκίαν διὰ τὰ δικαιώσῃ τὰς προβλέψεις του, δύνανται νὰ μέμψεται τοὺς ἐνοίκους διὰ δὲν εἰσήκουσαν τὰς συμβουλὰς του μόνον ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ πυρκαϊά, διότι εὐθὺς μετὰ ταῦτα ἢ Δικαιοσύνη θὰ τὸν ἀρπάξῃ ἀπὸ τὸν σβέροκο ἵνα τὸν κλείσῃ ἢ με τοὺς κακούργους ἢ με τοὺς τρολλοὺς.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ - ΧΕΣΑΨΙΕΦ

Βενιζέλος εἶνε ὁ πρῶτος Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ νῦν ἡμιαπέχων βουλευτῆς, διπλωμάτης ἡδικοῦ καὶ στρατιωτικῶς ad honores.

Χεσαψιέφ εἶνε ὁ γνωστὸς βούλγαρος στρατηγὸς, στρατιωτικῶς ἡδικοῦ καὶ διπλωμάτης ad honores.

Κοινὸν ἔχουσιν ὅτι ἀμφότεροι καθύβρισαν, κατεσυκοφάντησαν καὶ ὑπετίμησαν τὸν ἑλληνικὸν στρατόν. (Ἰδέαι κ. Βενιζέλου περὶ ἑλληνικοῦ στρατοῦ πρὸ τοῦ δευτέρου πολέμου, συμφωνούσης καὶ τῆς Γαλλικῆς Ἀποστολῆς).

Ἐν τῇ διπλωματικῇ ἀπέτυχον καὶ οἱ δύο, ἐν τῇ στρατιωτικῇ ἀντιλήφει ἐπίσης.

Ἡ διπλωματικὴ ἱκανότης τοῦ κ. Βενιζέλου δύνανται νὰ παραλληλισθῇ πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ἀξίαν τοῦ κ. Χεσαψιέφ, ἢ δὲ διπλωματικὴ ἱκανότης τοῦ κ. Χεσαψιέφ πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ἰδιοφυίαν τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ὁ κ. Χεσαψιέφ ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ κατησχημένος καὶ κατάμονος ἐκ Θεσσαλονίκης ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ τὸ ἔλεος τοῦ στρατοῦ ὃν κατεσυκοφάντησε, περιύβρισε καὶ ὑπετίμησεν.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀντέχει ἀκόμη.

Τὸ διπλωματικὸν δαιμόνιον τοῦ κ. Χεσαψιέφ ἔχον ἐπίκουρον τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ διορατικότητα ἐπέζητησε διὰ παντός τρόπου καὶ ἐπέτυχεν, εὐτυχῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα, τὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον, ὃν ἀπέστειρε τότε ὁ κ. Βενιζέλος, διότι τὸ ἰδικόν του δαιμόνιον, τὸ διπλωματικόν, δὲν τὸν ἀφίνα τότε «νὰ βλέπῃ μακρὰν» πέραν τῆς Μπαλτζας καὶ τοῦ Λαγκαδά, ἢ δὲ στρατιωτικὴ αὐτοῦ διορατικότης δὲν εἶχεν ἐκτιμῆσῃ ἀκόμη τὴν ἀξίαν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Τοῦ κ. Βενιζέλου ὅμως μετεβλήθησαν ἀργότερον αἱ δύο αὐταὶ ιδιότητες καὶ τὸ μὲν στρατιωτικὸν αὐτοῦ δαιμόνιον ἐσχεδίασεν ὑπερποντίους καὶ ὑπερδυνατίους ἐκστρατείας καὶ διείδεν ὅτι μία καὶ μόνη Μεραρχία τοῦ περιφρονηθέντος ἄλλοτε ὑπ' αὐτοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἦτο ἱκανὴ νὰ ἀλώσῃ τὰ Δαρδανέλλια καὶ νὰ στηθῇ τὴν κυανόλευκον ἐπὶ τοῦ τροῦλλου τῆς Ἀγίας Σοφίας, ἢ δὲ διπλωματικὴ διορατικότης τὸν ἔκαμνε νὰ «βλέπῃ μακρὰν» πολὺ μακρὰν (ὡς ἀφίλει ὁ πολιτικὸς) μέχρι τοῦ Ἀφιδν-Καρά-Ἰσσάρ καὶ τῆς Μεσοποταμίας! Νὰ χύνη δὲ δάκρυα βλέπων ἐκ τῆς ἐπαύλεως Ἀλεπουδέλλη μακρὰν, πολὺ μακρὰν, φεῦ... τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ἣν ὁ κ. Γούναρης τόσον ἀσπλάγχχνως ἀπεμπόλησεν!

Ἦδη ὁ κ. Βενιζέλος ἤρχισε πάλιν διὰ τοῦ «Κήρυκος» καὶ τῶν ὀργάνων του φάλλον ἱερεμιάδας καὶ διεκτραγωδῶν, εἰς ἦχον πλάγιον κλαυθμηρόν, τὰ χάλια τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἀπαράλλακτα ὡς ὁ κ. Χεσαψιέφ ἐκονομάρχει αὐτὰ εἰς ἦχον βαρὺν χαρμῆσινον πρὸ τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ πολέμου!

Καὶ ἔγραφεν ὁ κ. Χεσαψιέφ τότε: «Ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς εἶνε ἄθλιος—στερεῖται τῶν πάντων—γυμνητεῖται—εἶνε ἀπειθαρχος—οἱ ἀξιωματικοὶ του εἶνε ἀνίκανοι—θὰ ἐξαφανισθῇ εὐθὺς ὡς ἐμφανισθῶσιν αἱ γενναῖαι μας Μεραρχίαι» κ.τ.λ.κ.τ.λ., ἅτινα δὲν ἐνθυμούμεθα πλέον.

Καὶ γράφει νῦν ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὸν «Κήρυκα» αὐτοῦ τὰ ἀπίστευτα: «Ὁ ἱματισμὸς ἐφθάρη—ἡ ὑπόδησις ἐφθάρη—ἡ ἐξάρτησις ἐφθάρη—δεκάδες χιλιάδων (!!!) κτηνῶν ἀπέθανον ἐλλείψει νομῆς—τὸ ἐμπόριον παραλύει—ἐφθάσαμεν εἰς τὸ ἀπροχώρητον—ὁ στρατὸς εἶνε ἀνίκανος νὰ κινήθῃ πρὸς τῆς παρελεύσεως δύο μηνῶν κατ' ἐλάχιστον ὄρον!! ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι,» προσέξατε αὐτὸ παρακαλοῦμεν, «ὅτι ἡ Ἀντάντ θὰ ἀναλάβῃ νὰ μᾶς ἐφοδιάσῃ με πᾶν ὅ,τι λείπει σήμερον, ὅπως ὁ στρατὸς δυνηθῇ νὰ κινήθῃ!—ἡ ἐξοικονομήσις συσσιτίου τῶν ἀνδρῶν ἀποβαίνει ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν προβληματικώτερα» κ.τ.λ.κ.τ.λ. φοβερὰ καὶ τρομερὰ!

Μάλιστα, κύριοι, αὐτὰ τὰ γράφει Ἑλληνα, ὁ κ. πρῶτος ἀπέχων καὶ νῦν ἡμιαπέχων πρῶτος πρωθυπουργός!

Ἡ σύγκρισις τῶν ὄσων γράφει ὁ κ. Βενιζέλος πρὸς τὰς ἐπικρίσεις τοῦ κ. Χεσαψιέφ κάμνει τὰς τελευταίας νὰ ὄχρισον, ὡς θὰ ὄχρισαν ὁ λευκὸς πῶγων τοῦ πρώτου πρὸ τοῦ καταμελλανος πάγωνος καὶ μύστακος τοῦ δευτέρου.

Ὁ κ. Χεσαψιέφ ἔγραψε καὶ ἀνέφερον εἰς τὴν Κυβέρνησιν του πάντ ταῦτα διὰ νὰ πείσῃ αὐτὴν πῶς εὐκόλος ἦτο ἢ πραγματοποιήσις τὸ μεγαλοφυοῦς αὐτοῦ σχεδίου περὶ ἀρπαγῆς τῶν ὄσων ἢ Ἑλλάς ἀπέκτισε διὰ τοῦ αἵματος τῶν τέκνων τῆ, ἢ δὲ μέθη τῆς πλεονεξίας πῆσαν νὰ ἐπειθεν αὐτὸν ὅτι οὕτως εἶχον ἂ πράγματα καὶ ὅτι εὐσυνειδήτως ἐνῆγει.

Ὁ κ. Βενιζέλος διακηρύττει τὴν ἀδυναμίαν καὶ τὴν ἀνικανότητα τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ πρὸς τε τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ τοὺς ἐχθροὺς καὶ τὴς φίλους αὐτοῦ, μὴ παραλείπων καὶ πᾶσαν προσπάθειαν ἀχαρηκτήρισον, ὅπως κλονίσῃ τὴν ἐσωτερικὴν αἰοῦ συνοχὴν καὶ ἐνσπείρῃ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατιώτου τὴν δυπιστίαν πρὸς τοὺς φυσικοὺς αὐτοῦ ἀρχηγούς, τὴν ἰδέαν ὅτι ματαίως καταλιπώρεται, τὸν δισταγμὸν περὶ τοῦ ἂν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτελέσῃ ὅ, ἢ Πατρίς δυνατόν νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ καὶ ὅτι μόνον ἂν ὑποδομηθῇ εἰς τὴν Ἀντάντ, με μεσάζοντα τὸν κ. Βενιζέλον, πάντα ταῦτα ὡς διὰ μαγείας θὰ θεραπευθῶσι. Πόλεμος, ἐρήμιωσις, καταστροφή, ἀπώλει βωμῶν καὶ ἐσπιῶν, περιφρόνησι ἦν κατὰ κανόνα ὑφίστανται, ἐν τῷ βίῳ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν ἀτόμων, οἱ κατασταθέντες ἀνίκανοι, εἶνε δι τὴν μεγαλοφυᾶ πολιτικὴν τὴν βλέψουσαν μακρὰν πράγματα μηδαμινά.

Ὁ κ. Χεσαψιέφ λοιπὸν, ὁ μὴ ὀρθῶς, δεδικαιολογημένως ὅμως διὰ τὴν βουλγαρικὴν του ἀντίληψιν, περιεφρόνει καὶ ὑπετίμη τὸν ἑλληνικὸν στρατόν. Ἄλλ' ὁ κ. Βενιζέλος διατί πράττει τοῦτο;

Ἐπειδὴ πᾶς πολιτικὸς ὄν νὰ ἀκολοθῇ τὴν πολιτικὴν, ἢ ἀπαξ ἐχάραξε, πρέπει νὰ δεχθῶν ὅτι πράττει τοῦτο πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς πολιτικῆς του. Καὶ προσπαθῶμεν νὰ συλλάβωμεν ἐν τῷ πολυδαίδαλῳ λαβυρίνθῳ τῆς βενιζελικῆς ὑπερσοικῆς καὶ μεταφυσικῆς μεγαλοφίας τὴν σειρὰν τῶν συλλογισμῶν δι' ἃ ἐκ τῆς κατασυκοφαντήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ

στρατοῦ, ἐκ τῆς καταρρακώσεως τοῦ ἡμικοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ κλονισμοῦ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνης τοῦ ἑθνικοῦ λαοῦ θὰ φθάσῃ ὁ κ. Βενιζέλος εἰς ἐφαρμογὴν τῶν μεγαλεπήβολων σχεδίων του. Μήπως τάχα ἐλπίζει ὅτι ἢ Βούλγαροι μανθάνοντες τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ θὰ ἀναλάβωσι κατ' αὐτοῦ ἐπιθέσιν;

Μήπως ἐλπίζει ὅτι οἱ Ἀγγλογάλλοι, σὺν Ἰταλοῖς καὶ Ρώσοις κ.τ.λ. δόντες τὴν ἀδυναμίαν ἡμῶν ἀποφασίσωσι νὰ καταλάβωσιν ὀλοκλήρον τὴν Ἑλλάδα καὶ καταλύοντες τὸ καθεστῶς ἀναγορεύσωσι τὸν κ. Βενιζέλον σωτήρα τοῦ τόπου;

Μήπως ἐλπίζει ὅτι ὁ λαὸς, τρομάζων πρὸ τῆς Κολάσεως τοῦ Δάντη, ἦν καθ' ἐκάστην Κυριακὴν τοῦ σερβίρει ὁ «Κήρυξ», θὰ πείσῃ γονυκλιγῆς καὶ θὰ εἴπῃ: «Δέσποτα, κύριε Ἐλευθέριε, ἀπόδουθι τὸ ἕτερον ἡμῶν τῆς ἀποχῆς καὶ σῶσον με»;

Μήπως καὶ μήπως καὶ μήπως;...

Ἄλλὰ, εἶπομεν, πῶς εἶνε δυνατόν ἡμεῖς κοινοὶ θνητοὶ νὰ εἰσδύσωμεν εἰς τὰ μυστήρια τῆς βενιζελικῆς μυστικοπαθείας;

Ἐν τούτοις ἔχομεν νὰ υποβάλλωμεν εἰς τὸ στρατιωτικὸν καὶ διπλωματικὸν δαιμόνιον τοῦ κ. Βενιζέλου μίαν ἀπλοῦν ἐρώτησιν, ἡμεῖς οἵτινες οὔτε στρατιωτικοὶ οὔτε διπλωμάται εἴμεθα. Κατὰ τίνα τρόπον νομίζει ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτελέσῃ διὰ τῆς βοήθειας τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ τὰ μεγαλεπήβολα αὐτοῦ σχέδια, ὅταν καθ' ἐκάστην καταρρακῶν τὸ ἡθικόν αὐτοῦ καὶ κλονίσῃ τὰς βάσεις τῆς ὑπάρξεώς του;

Νομίζει πράγματι ὅτι οὕτω πολιτευόμενος θὰ κατορθώσῃ ν' ἀναστηλώσῃ αὐτὸ διὰ τῶν ὀλίγων κτηνῶν ἅτινα θὰ τῷ προσφέρῃ ἢ Ἀντάντ; Τὰ γεγονότα ὅμως ἀποδεικνύουσιν ὅτι καίτοι αὐτὴ οὐδὲν στερεῖται τοιούτων, ἀφθονίαν δ' ἔχει παντοειδῶν ἐφοδίων, οὐδὲν μέχρι τοῦδε κατώρθωσε!

Τὸ εὐτύχημα διὰ τὴν Ἑλλάδα εἶνε ὅτι πάντα ταῦτα, ἂν μὴ κακοβούλως γράφονται, εἶνε πλάσματα τῆς γονίμου φαντασίας τοῦ κ. Βενιζέλου, ὁ δὲ ἑλληνικὸς στρατὸς, ἐν πλήρει συναισθήσει τῆς ἀποστολῆς του, εἶνε ὑπὲρ ποτε ἰσχυρὸς, ὑπὲρ ποτε φρονηματισμένος, ἐμπνευσμένος δὲ ὑπὸ τῆς μεγάλης στρατιωτικῆς μορφῆς τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ καὶ ἀρχηγοῦ.

Εἰς τὸν κ. Βενιζέλον ὅμως ὑπενθυμίζομεν τὸ πάθημα τοῦ κ. Χεσαψιέφ.

ΦΗΛΙΕ ΡΑΝΙΟΣ ΟΠΤΙΚΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ—ὁδὸς Σταδίου 12. Ἐναντι Βουλῆς

Ὁμματουάγια ἐκ καθαροῦ Κρυστάλλου.—Δίοπτρα Στρατιωτικὰ, Ναυτικὰ καὶ Θεάτρου.—Jumelles I rismatiques γνήσια Zeiss.—Βαρόμετρα, Ὑψόμετρα, Θερμόμετρα, Ἀραιόμετρα.—Ὅργανα Χημείας.—Τὰ οἰνολογικὰ ὄργανα Salle-ron.—Τὰ Μαθηματικὰ Ἐργαλεῖα Riefler.—Μαχαίριδια, Ψαλίδια, Ευράφια.—Φωτογραφικαὶ Μηχαναὶ καὶ ἅπαντα τὰ εἶδη Kodak.—Developpements et Impressions très-soignées.—Laboratoire a la Disposition des Amateurs.—Cartes Artistiques, Vues, Albums, e.t.c.

Τεμαεὶ λογιεαε.

ΓΑΕΤΑΝΟΣ Ι. ΤΣΕΡΤΙΝΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ
Λέχεται καθ' ἐκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του κειμένη παραπλεύρως τῆς μεγάλης οἰκίας Βαφιαδάκη οἰκία κ. Σίμου.

Η Πατρις... Αθηνών γράφει ότι ανεξαρτήτως του τρόπου και του χρόνου της λήξεως του πολέμου, η Μακεδονία...
= Μία Αγγλική εφημερίς γράφει ότι μόνον χάρην του κ. Βενιζέλου η Αντάντ δεν καταστρέφει την Ελλάδα...

Εκλογαί δέν γίνονται, ούτε εκθρόνισαι, ούτε εξοδος, ούτε κατοχή, ούτε επανάστασις, ούτε τίποτε. Μά επί τέλους τί θά γίνη;
= Φρέσκα φάρια! Ο Ανταντικός τύπος έγραφε ότι οι Γερμανοβούλγαροι από σκοπού έδολοφόνησαν τον Βασίλεα Γεώργιον...

Είς τό Παρίσι κατά την όραν της θείας λειτουργίας έν τώ εκεί ελληνικό νάφ τινές πατριώται δέν επέτρεψαν εις τόν Ιερέα ν' άπαγγείλη την τυτικήν ευχήν υπέρ του Βασιλέως Κωνσταντίνου...

Ο κ. Λέγκ, Πρόεδρος της έν Γαλλία Κοινοβουλευτικής Επιτροπής επί των Έξωτερικών, εδήλωσεν ότι «ή Γαλλία πρόκειται να μείνη άμετοχος εις τά εσωτερικά πράγματα της Ελλάδος»...

Η «Εχώ των Παρισίων» έγραφε ότι «είνε κενός τούς έν Αθήναις Πρόξβεις της Αντάντ ν' αντικαταστήσουν στρατιωτικούς», δ δε «Εσπερινός Ταχυδρόμος» γράφει ότι «ή Ελλάς ευρίσκειται εις την παλαμν μας και πρέπει να διδάξωμεν τόν Βασίλεά αυτής...

Η «Πρωί» των Παρισίων λέγει ότι «ή έγκρι άπειρις της Καβάλλας ετάραξε την ελληνικήν δημοσίαν γνώμην, καθόσον ή πόλις αυτή είναι τό πραγματικόν σύμβολον της ελληνικής άναγεννήσεως του 1913»...

Οι άδελφοί Έταίοι προχωρούν εις την Ήπειρον καί καταλαμβάνουν την χώραν έν όνόματι του Βασιλέως Βίκτωρος Έμμανουήλ. Οι Φιλελευθεροί πατριώται ούδόλως συγκινούνται δι' αυτό...

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τό πραξικόπημα.

Ο κ. Βενιζέλος εϋρεν επί τέλους τόν δρόμον του. Απήλθεν εις Θεσσαλονίκην, ίνα τεθή επί κεφαλής του επαναστατικού κινήματος. Τόν κ. Βενιζέλον συνόδευσαν άγγλογαλλικά πολεμικά, φρουρούν δε αυτόν συμμαχικά άγίματα...

Πολεμικά νεώτερα.

Πολεμικά σοβαρά νεώτερα δέν υπάρχουν. Είς τό Βερδέν, την Ρίγαν, τόν Καύκασον, τά Καρπάθια σχεδόν άπραξία. Είς τό Ιταλικόν μέτωπον σιγή. Μόνον εις την Μακεδονίαν και την Ρωμανίαν διεξάγεται άγών ουχί σφοδρός...

Θάρρος και καρτερία.

Τό σχέδιον της Αντάντ συνίσταται εις τό να κουράση ύλικώς και ήθικώς τόν ελληνικόν λαόν διά τών πιέσεων και τών στερήσεων, εις τρόπον, ώστε, χωρίς να τό θέλη και χωρίς να τό έννοήση, να ριφθή

εις τόν άγριον άγώνα. Έάν τό κάμνη ή Αντάντ εξ ανάγκης ή έν πείσματος, τοϋτο είναι άδιάφορον. Η Αντάντ μιαν βλέςην έχει και ένα σκοπόν να πολεμήσωμεν άνευ όρων υπέρ αυτής. Τοϋτο έλέχθη εις την Κυβέρνησιν Ζαΐμη καθαρώς και επισήμως...

Παράδοξος αντίληψις.

Ο Μητροπολίτης Λεοντοπόλεως Χριστόφορος γράφει άρθρον εις τόν «Πάνταινον» της Αλεξανδρείας δι' ού κακίζει μετά πολλής δριμύτητος τόν Μητροπολίτην Δράμας και άλλους κληρικούς της Παλαιάς Ελλάδος επί τή λόγφ ότι ούτοι άναμμιγνύονται εις την πολιτικήν...

Μή χειρότερα!

Οί περί τόν Χριστοδούλου έπιόρκοι στασιασταί τά έκαμαν θάλασαν έν Θεσσαλονίκη. Οί όπλαται, αντίληφθέντες την άπάτην εις ήν ένέπεσαν, ήρχισαν να έγκυκλοποιούν τάς τάξεις των, και τά έθελοντικά σώματα διελύοντο εις τά έξ ών συντετέθησαν...

Μία ένέργεια του Δικηγορικού Συλλόγου

Ο Δικηγορικός Σύλλογος πρό καιρού δι' έγγράφου του είχε παρακαλέσει τό Υπουργείον της Συγκοινωνίας όπως επιδελθή εις την εταιρείαν Γαννουλάτου την αναλαβούσαν την συγκοινωνίαν τών άγόνων γραμμών να έκτελή τό δρομολόγιον τών νήσων κατά τρόπον τοιούτον ώστε οι διά τό Πλημμεισιόδικειον καλούμενοι ως μάρτυρες ή κατηγορούμενοι έρχονται ένταύθα μιαν ήμέραν πρό της δικασίμου του Πλημμεισιόδικείου...

Πανήγυρις Φανερωμένης.

Μετά πολλής επισημότητος, χροστανόθοντος του Παν. Έπισκόπου κ. Αντωνίου Μακρυωνίτου, εγένετο και έφέτος ή πανήγυρις της Φανερωμένης, έν συρροή πλήθους πρσωννητών, καιτοι ο καιρός δέν ήτο ευνοικός. Έκ τών δύο πόλεων και εξ όλων τών χωρίων της νήσου προσήλθον πολλοί φιλέορτοι.

Πανήγυρις Παρακοπής

Και την σημερινήν πανήγυριν της Παρακοπής, επί τή Υψώσει του Τιμίου

Σταυρού, δέν ηνώνησεν επίσης ο καιρός. Όμως παρέστησαν κατ' αυτήν πολλοί εκ τε της πόλεως και του παραθερίζοντος εις τά περίεξ χωρία κόσμου τών καλών οικογενειών. Έγχορστάτησεν άφ' έσπέρας και κατά την επίσημον της εορτής ήμέρας ο Παν. Έπίσκοπος κ. Αθανάσιος.

Μνημόσυνον Νικηφόρου Γεωργιάδου

Τό Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον του έν Ποσειδωνία Έεροϋ Ναού του Αγίου Ιωάννου έπέλεσε Μνημόσυνον υπέρ άναπαύσεως της ψυχής του άεμνίστου συμπολίτου μας Νικηφόρου Γεωργιάδου. Έπί τή ευκαιρία ταύτη ή αξιότιμος οικογένεια αυτού διένεμε και πάλην χρηματικά βοηθήματα εις πάσας τάς άπόρους οικογενείας τών χωρίων της Κοινότητος Ποσειδωνίας.

Μία δεκαετία.

Από τοϋ 1906 μέχρι του 1916 ο αριθμός τών εις τάς Ηνωμένας Πολιτείας της Αμερικης άφικομένων ελλήνων μεταναστών έχει κατά έτη ως εξής:

Table with 3 columns: Year (1906-1916), Name (Άτομα), and Value (23,127 to 26,792)

Δηλαδή εις μιαν δεκαετίαν μετηνάστεισαν 352,206 Έλληνες εις Αμερικήν.

Δόγοι τιμίον άξιωματικού.

Και εις την Κέρκυραν εγένετο άπόπειρα στάσεως, άλλ' άπέτυχεν έν της εξεγέρσεως του λαού και του στρατού. Μόνον ο Μέραρχος Ιωάννου προσεχώρησεν εις την επανάστασιν μετά έτέρων εξ άξιωματικών. Ο λοχαγός κ. Γρολιός εις την πρόσκλησιν τών στασιαστών ειπε τά έπόμενα τίμια λόγια: «Εγώ κατάγομαι εκ Μακεδονίας. Ίσως αυτήν την στιγμήν οι Βούλγαροι έχουν καταλάβη τό χωρίον μου Ίσως να έκαυσαν την πατρικήν μου οικίαν Ίσως εφόνευσαν τούς γονείς μου. Έν τοσούτφ είμαι υποχρεωμένος να παραμείνω πιστός εις τόν όρκόν μου και ν' άφήσω την Κυβέρνησιν να κανονίση όπως αυτή γνωρίζη τά ζητήματα της Πατρίδος μου».

Ο αιώνιος Ρωμηός.

Παρατηρήθη ότι σχεδόν όλοι οι στασιασάντες άξιωματικοί είναι εκεινοι οι όποιοι είχαν και έχουν προσωπικά έναντίον του Αλφα ή του Βήτα. Και εϋρον την κατάλληλον ευκαιρίαν, ως αυτοί αντιλαμβάνονται τά πράγματα και τάς περιστάσεις...

Στό καλό, στό καλό.

Εφυγαν λοιπόν σήμερα και οι κληθέντες άγύμναστοι άπαλλαγέντες και άδηλωτοι. Οι πλειστοι τούτων είναι εκ τών γνωστών πατριωτών, οτινες εκ του ασφαλούς ήβελον τόν πόλεμον. Αλλά τώρα; Παρατηρήθη μάλιστα ότι τινές δέν εφυγαν φοβηθέντες τόν καιρόν, ένφ μέχρι τούδε δέν εφοβούντο τόν... πόλεμον. Πλήν ή επιστράτευσις είναι φάρμακον άλλάνθαστον. Μόνον ότι «κατά στα ξερά, κείρονται και τά χλωρά». Τι να γίνη. Ούδέν καλόν άμιγές κακού. Ας επανέλθουν πάντες με τό καλό.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Επανήλθεν εξ Αθηνών μετά της εριτίμου αυτού κειούς ο αξιότιμος συμπολίτης κ. Σωτήριος Σάμιος. Απήλθεν εις Αγγλίαν οικογενειακώς ο κ. Τριαντάφυλλος Ποταδάμ, δικηγόρος και πρόφην Βουλευτής. Επανήλθεν εξ Αθηνών ο κ. Αλ. Παύρις, έμπορος. Ο κ. Σπ. Καμηλιέρης, Διευθυντής της παρ' ήμιν Έμπορικης Τραπεζής, διά του κ. Αγγ. Ζωγραφάκη ανέδειξοτο εκ της Ιεράς κομβεβήθους τό θύγατρικόν του Τιμίον κ. Δημ. Ζαφειρίου δούς αυτόν τό όνομα Εδωγγελία.

Καλλιτεχνικά Έπισκεπήρια εις τό Τυπογραφείον ΒΗΜΑΤΟΣ

ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ

Ο κ. Ιωάννης Τσοβρης, έμπορος έν Αμαλιαδι, μάς απέστειλε την ακόλουθον επιστολήν:

Επί τριετίαν ή υγεία μου ευρίσκειτο εις πολύ κακήν κατάστασιν. Υπέφερον έν βραδείας άναμιείας ή όποία μοι αφήρει, ήμέρα τή ήμέρα, τάς όλίγας δυνάμεις, αλίτινες μοι είχαν άπομείνει. Υπέφερον επίσης εκ δυσπνοιίας, έστερουμένη όρέξεως και ήσθάνομην την ίσχνότητά μου άδξανόμενην. Επί πλέον είχαν έλσεινήν όψιν. Τά λαμβανόμενα φάρμακα φαίνεται ότι εις ούδέν συνετέλουν, διότι ή κατάστασις μου δέν έθελιούτο ούδόλως. Έν τέλει μετεχειρίσθην τά Καταπότια Πίνκ, ότινα όντως με έσωσαν. Ταύτα άνεχαίτισαν πάραυτα την εξασθένισίν μου και μοι επέφερον πολύ ταχέως αισθητήν καλλιτέρευσιν. Ηδη ευρίσκομαι έν τή προτέρα εξαίρετφ υγεία μου.

Ζητήσατε εις τά Καταπότια Πίνκ την άνακούφισιν και δέν θ' άποτύχητε. Έάν ειςθε εξησθενημένους εξ υπερμέτρον έργασίας, εάν αναλάβετε εκ της άσθενείας και θέλατε να επισπεύσητε την άναρρωσίαν σας, ζητήσατε δηνάμεις από τό εξαίσιον τοϋτο αναζωογονητικόν του αίματος, τό τονωτικόν του οργανισμού. Δόσατε τά Καταπότια Πίνκ εις τά τέκνα σας εάν στεροϋνται όρέξεως, εάν υποφέρουν εκ της αναπτύξεως ή εάν αισθάνωνται άπλώς κόπωσην της όποίας δέν δύνασθε να εξακρβώσητε την αιτίαν. Χρησιμοποίησατε επίσης τά Καταπότια Πίνκ οεις οι καταπεπονημένοι εκ της έργασίας, εάν δέν θέλετε να πέσητε εις τούς δυνασας άσθενείας.

Τά Καταπότια Πίνκ είναι εξαίρετα προς καταπολέμησιν της άναμιείας, της χλωρώσεως, της γενικής αδυναμίας και τών άνωμαλιών του οργανισμού.

Πολυώνται εις τά κυριώτατα φαρμακεία προς όρ. 3.80 τό κυτίον ή όρ. 21 τά 6 κυτία. Διαρκής παρακαταθήκη εις τά ένταύθα φαρμακεία Π. Καρδώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου. Γενικοί αντιπρόσωποι Δαμαλάς και Σια, έν Πειραιεί.

Αποφεύγετε τάς άπομιμήσεις. Τά γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν έξωθεν τό κυτίον λευκήν ταινίαν άναφέρουσαν, συμφώνως τφ Νόμφ, την τιμήν αυτών, τά κύρια συστατικά της σκευασίας των, την θεραπευτικήν ιδιότητα αυτών και τό όνομα τών Γεν. Αντιπροσώπων Δαμαλά και Σίας, έξωθεν δε την οδηγίαν της χρήσεως κατ' όλοκληρίαν ελληνιστί.

ΑΠΟ ΤΟ ΞΕΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Η σύζυγος: — Αφού, Χρήστο, έπιστρέφεις άργά από την Δέσχην δέν παίρνεις μαζή τό πιστόλι σου; — Τι λέγεις, Έλένη, να μου τό κλέψουν στο δρόμον;

Είς την συναναστροφήν: — Ξεούρεις, Κατίνα, θα έλθη και ή Διλή. Νομίζω μάλιστα ότι θα μάς τραγουδήση. — Πολύ τό φοβούμαι!

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

“ΟΙ ΛΕΥΚΟΙ ΓΡΕΝΑΛΙΕΡΟΙ.”

Ηδη ή κολυσαία εκείνη στρατιά, την όποιαν ο Μ. Ναπολέων είχε στρατολογήσει από όλην την Ευρώπην, άπουσνετίθετο έν τφ μέσφ τών Ρωσικών πεδιάδων. Οτε τά στρατιωτικά σώματα τών στρατηγών Ουδίνωφ, Βίκτωρος και Δομ-βρόσκη συνηρθέθησαν επί ταύτο έν Όρσα, μόλις ήρθον 40,000 άνδρας. Οπισθεν τών υποχωρούντων Γάλλων ή Μόσχα εκάιστο, άνωψούντο δε προς τόν ούρανόν στήλαι καπνού εκ της κακώς σθεσθείσης πυρκαϊιάς. Οποία υποχώρησις! Δέν υπάρχει έν τη ιστορία άλλη καταστρεπτικώτερα υποχώρησις. Καί όμως στρα ταύτα τό θάρρος τών Γάλλων στρατιωτών δέν εξέλιπεν. Έπορεύοντο άτάκτως και έν πλήρει σιγή υπέφερον, και όμως ήλιπζον. Παρά την Σμολένσκην, τά στρατεύ-

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλεγραφική Διεύθυνσις : ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΗΝ - ATHENOCLES

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

- **Εν Ελλάδι :** Βόλος, Ηράκλειον, Θεσσαλονίκη, Ίωάννινα, Καβάλλα, Καλάμαι, Λάρισα, Μιτυλήνη, Πάτραι, Πειραιεύς, Ρέθυμνος, Σάμος, Σύρος, Τρίπολις, Χανία, Χίος.
- **Εν Τουρκίᾳ :** Κωνσταντινούπολις, (Γαλατᾶ καὶ Σταμπούλ), Σμύρνη.
- **Εν Αἰγύπτῳ :** Ἀλεξάνδρεια, Κάιρον.
- **Εν Λονδίῳ :** (22 Fenchurch Street).
- **Εν Κύπῳ :** Λεμεσός.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ἐν Λήμνῳ (Κάστρον) καὶ Κερκύρᾳ.

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Δ. Στεφάνου, Ἀντιπρόεδρος, Ι. Μποννιᾶ, Ἐντεταλμένος Σύμβουλος, Ι. Ἀθηνογένης, Κ. Βεροῦγγκ, Σ. Εὐγενίδης, Δ. Ζαρίφης, Π. Καραπάνος, Μ. Λάσκαρης, Βαρῶνος Α. Δὲ Νεφλιζ, Ε. Ροδοκανάκης, Σ. Φούντης.

Γενικὸς Διευθυντὴς **ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ**

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἥτοι : προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολὰς, ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῶν ἐν τε τῇ ἐσωτερικῇ καὶ τῇ ἐξωτερικῇ, ἀνοίγει τρέχοντας λισμούς ἡγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιοματίων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων δαστάσεων ὑπὸ δρους λίαν εὐνοϊκούς διὰ τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια, εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἐπιταγὰς (Cheques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὸ δρους λίαν εὐνοϊκούς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι, εἰς δ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ἀνταποκριτῶν τῆς. Οἱ ἐξοδουλεύμενοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἐξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ πρώτην Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Ταμειυτήριον μὲ ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν λειτουργεῖ καθ' ἐκάστην.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ 'ΒΗΜΑΤΟΣ, Π. Μ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Τὸ Τυπογραφεῖον τοῦτο εἶνε πλουτισμένον μὲ πέντε πιεστήρια καὶ 38 εἶδη στοιχεῖα Ἑλληνικῶν καὶ Γαλλικῶν χαρακτήρων τῆς γραμμῆς καὶ 120 εἶδη κεφαλαίων Γαλλικῶν καὶ Ἑλληνικῶν, καθὼς καὶ μὲ ἄλλα σχετικὰ μηχανήματα, πρὸς διεξαγωγὴν πάσης τυπογραφικῆς ἐργασίας.

Ἐν αὐτῷ ἐκτυποῦνται Ἐπισκεπτῆρια, Τίτλοι, Λογαριασμοὶ, Φακέλλοι, Ἐπιστολοκεφαλίδες, Προσκλησεις, Πίνακες, Νεκρώσιμα, Ἀγγελτήρια, Γνωστοποιήσεις, Ταϊνίαι, Ἀγγελίαι, Ἐγκύκλιοι, Προγράμματα, Εἰσιτήρια, Καταστατικά, Φυλλάδια, Βιβλία, Ἐφημερίδες, Εἰκόνες, Περιοδικὰ, Διπλότυπα, κλπ. κλπ.

Ταχύτης ἐν τῇ ἐκτελέσει. Φιλοκαλία ἐν τῇ ἐργασίᾳ. Εἰλικρίνεια ἐν ταῖς τιμαῖς.

ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΖΥΜΑΡΙΚΩΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΙΧ. ΑΣΗΜΟΜΥΤΟΥ ΕΝ ΣΥΡῶ

Ὀδὸς Ποσειδωνίας καὶ παραπλεύρως τῆς μεγάλης οἰκίας κ. Γεωργίου Κατσούφρη.

Ἐξοχα Μακαρόνια καὶ Πάστταις παντὸς μεγέθους καὶ σχήματος.

ΗΛΙΑΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ
Ὄφθαλμίατρος
ΑΘΗΝΑΙ — Σόλωνος 87.

Στου Γ. ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΥ & ΑΔΕΛΦΟΥ

Παλτὰ Γυναικεῖα ἔτοιμα
Γούτες, παντὸς εἶδους
Ζακέτες βελούδου ἔτοιμα
Κορσέδες — Κάλτσες
Γάντια Γαλλίας
Ἵψάσματα μάλλινα
Χασέδες Λευκὰ εἶδη
Ἀσπρόρουχα
Ἐργοστάσιον Φορεμάτων ἐπὶ μέτρῳ.

Δεκταὶ παραγγελίαι
Ἀπευθύνεσθε
Γ. ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΝ καὶ ΑΔΕΛΦΟΝ
105—109 Ἑρμοῦ ΑΘΗΝΑΣ.

H. DEMETRIADES & CO

68 GORDON STREET - GLASGOW (SCOTLAND)

Τηλεγρ. Διεύθυνσις : DEMETRIADES GLASGOW
ΜΕΣΙΤΑΙ

Δι' ἀγοραπωλησίας, ναυλώσεις φορτηγῶν ἀμπολοίων, ταχυδρομικῶν, ἱστιοφόρων, ρυμουλκῶν, θαλαμηγῶν (yacht) καὶ ἀτμακάτων.

Τὸ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου καὶ Σανταρόζα Μέγα Καφενεῖον
"ΜΑΖΕΣΤΙΚ",
ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ρέκτου συμπόλιτουμας ἐπιχειρηματίου κ.

ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΙΡΗ
ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του.
Ἄκρα περιποίησης καὶ καθαριότης. Ὑλικά ἄριστα.

ματα τοῦ Δαδοῦ, συνεννοήεντα μετὰ τῆς αυτοκρατορικῆς φρουρᾶς, ἐνίσχυσαν τὸν ὑπόχωροντα στρατόν. Φθάσαντα παρὰ τὸν ποταμὸν Βερεζίαν, τὰ γαλλικὰ στρατεύματα ἔστησαν. Οἱ σκαπανεῖς, διαταγῇ τοῦ αυτοκράτορος, ἤρξαντο κατασκευάζοντες γέφυραν. Οἱ Ρῶσοι ὅμως δὲν ἔπαυον ἐνοχλοῦντες αὐτούς. Ἐάν μάχη τότε συνεκροτεῖτο, ἢ νίκη θ' ἀπέβαινε ὑπὲρ τῶν Ρῶσων καὶ οἱ Γάλλοι παντελῶς θὰ κατεστρέφοντο, μὴ δυνάμενοι νὰ διαδῶσι τὸν ποταμόν. Τοῦτο προβλέπων ὁ αυτοκράτωρ, ἔδωκε τὰς καταλλήλους διαταγὰς. Τότε οἱ γρεναδιέροι διετάχθησαν νὰ ὑπερασπίσων τὴν ὀπισθοφυλακὴν τοῦ στρατοῦ.

Ἡ διμοιρία, εἰς ἣν ἀνήκον, ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἐνὸς ὑπολοχαγοῦ, ἐτοποθετήθη παρὰ τι δάσος, κρυβεῖσα ὀπισθεν σφαιροῦ καταπεσόντων δένδρων. Περὶ τὴν ἐσπέραν ὁ ὑπολοχαγὸς μᾶς διέταξε νὰ κατακλιθῶμεν πλησίον μικρᾶς πυρᾶς, ἣν δὲν ἐτολμῶμεν νὰ μεγεθύνωμεν, φοβούμενοι μὴ ἀνακαλυφθῶμεν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ πρῶτος ὅστις διωρίσθη ὅπως φυλάξῃ ὡς σκοπὸς ἦτο ρωμαλιστὸς τις Νορμανδός, ὀνόματι Ἰάκωβος Λεβαδοῦ.

Ὁ Ἰάκωβος ἐγέμισε τὸ ἔπλον του, ἔδωσε περὶ τὸν λαϊμόν του ἓν μέγα μανδύλιον καὶ πλησιάσας διὰ τελευταίαν φορᾶν τὰς χειρὰς του εἰς τὸ πῦρ, ἀπῆλθεν καλῆνυκτίσας μου.

« — Πρὸ παντός, εἶπε, μειδῶν, μὴ λησμονήσητε νὰ μὲ ἀντικαταστήσητε ! »

Ἀνεχώρησεν. Μετ' ὀλίγον τὸν εἶδομεν εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν βημάτων ἐπὶ μικροῦ τινος λόφου ἐπισκοποῦντα τὰ πέριξ. Ἐφύλαττεν ἀγρύπνως ἐνίοτε ἐβλέπομεν τὸ ἄκρον τῆς λόγχης του λάμπον ὑπὸ τὸ φέγγος τῶν ἀστέρων.

Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἢ πυρὰ μᾶς ἐσβύνετο καὶ γλυκὺς ὕπνος μᾶς κατελάμβανεν. Ἐκοιμήθημεν... Ὅτε ἐξύπνησα ὁ παγῶνας ἀγρύπνως ἐπνεε σφοδρῶς. Ἀνεζήτησα διὰ τῶν βλεμμάτων μου τὸν Λεβαδοῦ δὲν ἤρχισαν νὰ διακρίνω τὸ βήγλόν του ἀνάστημα ὑπερηφάνως ὀρθούμενον ἐπὶ τοῦ χιονισμένου ἐδάφους. Ἦτο ἀκίνητος καὶ εὐθυτενής.

« Ὅτι εἶνε καιρὸς ν' ἀντικατασταθῇ, ἐσκέφθη ». Ἐξοικειώθη ὁ κακομοῖρης, ἐσκέφθησαν. Προυχώρησαν λοιπόν. Φθάσας πλησίον αὐτοῦ ὁ ὑπολοχαγὸς ἀνύψωσε τὸν φανόν του καὶ παρετήρησε τὸν στρατιώτην κατὰ πρόσωπον.

Ναί, ἀληθῶς οὗτος ἐκοιμάτο ! Ἐκοιμάτο ὕπνον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου οὐδέποτε πλέον θ' ἀνηγείρετο. Εἶχεν ἀποθάνει θάνατον φοβερόν. Εἶχε παγῶσει ὀλόκληρος !...

Ὁ στρατιώτης Χοννὲκ ἐσταυροκοπήθη. Ἄφωνος καὶ ἀτρόμητος ἔθεσε τὴν λόγχην του εἰς τὸ ὄπλον καὶ ἤρχισεν νὰ φυλάττῃ. Ἦδη ἦσαν δύο σκοποὶ εἰς ὁ παγῶμενος καὶ ἕτερος ὁ ζῶν. Ὁ Λεβαδοῦ εὐθυτενής καὶ σοβαρός ὁ Χοννὲκ ἐπίσης εὐθυτενής, ἀλλὰ κινούμενος καὶ φυλάττων ὡς σκοπός. Δύο ὦραι παρήλθον. Ἐκ νέου ὁ ἀξιωματικὸς μᾶς ἐκάλεσε διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ σκοποῦ. Ἡ τύχη ὑπέδειξε τὸν Πέτρον Μπράδ, Παρισιανὸν εὐθυμον καὶ φαιδρόν.

Ὁ Μπράδ ἦτο ὁ γελωτοποιὸς τῆς διμοιρίας μᾶς πάντοτε ἀστεῖος, γελαστός. Ἐκ δευτέρου ὁ ἀξιωματικὸς μετὰ τοῦ Μπράδ ἐπλησίασε τὸν σκοπὸν Χοννὲκ. — Ἐ! Χοννὲκ, τελείωσεν ἢ ὦρα σου. Ἐλα ἐδῶ !...

Ἄλλ' οὗτος ἄφωνος ἐξηκολούθει νὰ κρατῇ στερεῶς τὸ ὄπλον του, τὸ ὁποῖον διηύθυνε κατ' ἀγνώστου ἐχθροῦ. Ἄκτις τρόμου διήλθε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ὑπολοχαγοῦ. Ὅπως συγκινημένος ἐστράφη πρὸς τὸν Πέτρον.

— Μὴ φοβῆσαι, ὑπολοχαγέ μου, ἀπε-

κρίθη οὗτος. Δὲν εἶνε τίποτε... θὰ ἰδῇτε... Καὶ ὁ Πέτρος ἀνέλαβε τὴν φρουρῆσιν.

Καὶ αὐτὸς ὅμως ἐπήγγεν ὁ κακομοῖρης ἄδικα ! Ὅτε ὁ ἀξιωματικὸς ἐπανήλθε διὰ τὴν ἀντικατάστασιν, εὔρε τὸν δυστυχῆ Πέτρον νεκρόν.

« Ὅλοι λοιπὸν θὰ πᾶνε ἄδικα ! » ἀνέκραξε μετ' ὀργῆς ὁ ὑπολοχαγός.

Ἄλλ' ἢ διαταγῇ ἦτο ρητὴ. Ἡ σωτηρία τοῦ στρατοῦ ἐξηρτάτο ἐξ ἡμῶν.

Ὁ ἀντικαταστάτης τοῦ Πέτρον πρὶν ἀναλάβῃ τὴν φρουρῆσιν ἔτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς τὸν ὑπολοχαγόν καὶ εἶπε :

— Σφίγγετέ μου τὴν χεῖρα, ἀξιωματικέ μου, διότι βεβαίως καὶ ἐγὼ θὰ παγῶσω.

Ὁ ὑπολοχαγὸς ἐσφίγγεν ἐν συγκινήσει τὴν τιμίαν ταύτην χεῖρα.

Ὅτω λοιπὸν εἶμεθα καταδικασμένοι νὰ καταστραφῶμεν ὅλοι, ὀλίγον κατ' ὀλίγον !... Καὶ ὅμως ἦτο τὸ καθήκόν μας.

Κατακεκλιμένος παρὰ τὴν πυρᾶν ἐσκεπτόμην σύννοους.

Ἡ χιὼν ἤρχισεν ἤδη νὰ πίπτῃ. Μετ' ὀλίγον ἐδυθίσθη εἰς θλιβερόν ρεμβασμόν. Κατὰ κανονικὰ διαστήματα ὁ ἀξιωματικὸς ἠγείρετο, παρελάμβανε ἓνα στρατιώτην, ἐτοποθετεῖ αὐτόν ὡς φρουρόν καὶ ἐπανήρχετο μόνος.

Ἡ χιὼν ἐξηκολούθει πίπτουσα. Πλήρης ἀποφασιστικότητος ἀνέμενον τὴν σειρᾶν μου. Αἰφνης ἐξύπνησα ἐκ τοῦ θορύβου παρατεταμένων κραυγῶν : « Ὁ ἐχθρὸς... ὁ ἐχθρὸς ! » Ἐσηκώθην πάραυτα.

Ὁ ἥλιος εἶχεν ἤδη ἀνατελεῖ, ἢ δὲ πρὸ ἡμῶν λευκὴ πεδιάς ἐφωτίζετο ἀπλέτως. Ρῶσοι ἵππεις, πρόσκοποι πιθανῶς, ἤρχοντο πρὸς ἡμᾶς καλπάζοντες.

Ἐθεώρησα τὸν ἑαυτόν μου ἀπολωλότα.

Αἰφνης ὁ διοικὼν τὸ ἀπόσπασμα Ρῶσος ὑπαξιωματικὸς ἔστη. Παρετήρησε πρὸ αὐτοῦ μετὰ τρόμου, εἶτα ἀνυψῶν τὴν σπάθην του ἔδωκε τὸ σημεῖον τῆς ὑποχωρήσεως. Καταληφθέντες ὑπὸ πανικοῦ οἱ Κοζάκοι ἐφευγον. Μετ' ὀλίγον ἐξηφανίσθησαν, διὰ ν' ἀναγγεῖλωσιν εἰς τὸν ἀρχηγόν των, ὅτι τὸ μέρος ἐκεῖνο ἦτο κατειλημένον ὑπὸ τῶν Γάλλων. Ἀλλὰ ποῖος λοιπὸν ἐφύλαττε τὸ μέρος ἐκεῖνο ;... Παρετήρησα μετὰ προσοχῆς καὶ ἀνετριχίασα. Ναί ! τὸ δάσος ἐφρουρεῖτο. Οἱ γρεναδιέροι ἐφρούρουν ψύχραιμοι καὶ εὐθυτενεῖς. Αἱ λόγχαι των ἔλαμπον. Τοὺς ἀνεγνώρισα. Ἴδου αὐτὸς εἶνε ὁ Λεβαδοῦ, ὁ ἄλλος ὁ Πέτρος Μπράδ, ὁ ἄλλος ὁ Χοννὲκ. Καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον τοὺς ἀνεγνώρισα ὅλους καὶ τοὺς ὀνόμασα. Ἡ χιὼν ἀφθόνως πεσοῦσα εἶχε καλύψει αὐτοὺς διὰ παχέος λευκοῦ στρώματος.

Αὐτοὶ λοιπὸν μᾶς ἔσωσαν αὐτοὶ οἱ «Λευκοὶ γρεναδιέροι» ! Οἱ νεκροὶ ἐπολέμησαν δι' ἡμᾶς...

Μετ' ὀλίγον, εἰδοποιηθεὶς περὶ τῆς ὑποχωρήσεως τῶν Κοζάκων, κατέφθασεν ὁ στρατάρχης Νεύ.

« — Μπράδ ! ἀνέκραξε, παιδιά μου ἐσώσατε τὸν στρατόν », ἀλλ' ὁ ὑπολοχαγὸς διὰ τρεμούσης φωνῆς :

« — Μὴ συγχαίρεσθε ἡμᾶς, στρατάρχα, εἶπεν. Ἴδου οἱ τρέψαντες τὸν ἐχθρὸν εἰς φυγὴν ».

Καὶ διὰ τοῦ δακτύλου ἔδειξε τοὺς λευκοὺς γρεναδιέρους. Τότε ὁ στρατάρχης ἐπλησίασε τὸ ἡρωϊκὸν ἐκεῖνο σύμπλεγμα. Ἐχαιρέτισε μετὰ σεβασμοῦ τοὺς ἀνδρείους ἐκείνους. Ἐν ὀνόματι τοῦ αυτοκράτορος προσήλωσε τὸν τιμητικὸν σταυρόν ἐπὶ τῶν παγῶμένων των στηθῶν. Καὶ διὰ μέσου τῶν περιβρεχόντων τοὺς ὀφθαλμούς μας δακρῶν, ἐβλέπομεν τὰς ἐνδόξους ταινίας τῶν παρασήμων, ὡσεὶ ἐρυθρὰς κηλίδας ἐπὶ τῶν λευκῶν μανδύων.

Τῆς ἐποχῆς

Εἰς τὸ Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων τοῦ κ. Ἡλίας Κυριαζοπούλου ἐφθάσε μεγάλη συλλογὴ κυνηγετικῶν εἰδῶν. **Πυρίτης ἐκλεκτῆ, φυσίγγια, τάπες, καρτονάκια κλπ.**

Γνήσιοι Γαλλικοὶ σάπωνες εἰς τὸ Πρακτορεῖον Ἐφημερίων Ἡλίας Κυριαζοπούλου.